

[Socialministeren.]

gældende er uden Statsborgerret —, ikke forlængst har fremdraget disse Tilfælde i Rigsdagen eller for tidligere Ministre og derigennem faaet afgjort, om der kunde ydes noget paa Finansloven. Jeg synes ikke, at Tilfældene kan falde ind under § 1, for den kan vanskeligt udvides til Personer, som aldrig har faaet Indfødsret. Spørgsmaalet maa, saa vidt jeg kan se, løses paa anden Maade, men ogsaa dette vil man jo kunne diskutere i Udvalget.

Jeg maa endelig sige til den ærede konservative Ordfører (Schaumann), hvem jeg i øvrigt takker for hans anerkendende Udtalelser, at jeg synes dog ikke, Forholdene er saadanne her i Landet, at man behøver at være betænkelig ved paa et Omraade som dette at sætte Udgifterne op med 60 000 Kr., naar man hvert enkelt Sted kan faa dokumenteret, hvor meget det koster, og af hvilke Grunde man sætter Udgiften op. Saa galt er det dog forhaabentlig heller ikke, at man ikke paa dette Alter kan bringe et Offer af den ringe Udstrækning, som der her er Tale om at bringe.

Jeg har dermed vistnok svaret paa alt undtagen paa en Bemærkning af den ærede radikale Ordfører (Lausten), som glædede sig over, at Sygehjælpen var udvidet efter dette Forslag, men beklagede, at jeg havde gjort en Undtagelse, idet jeg af Hensyn til Vanskeligheden ved Kontrollen ikke mente, at man kunde udvide Sygehjælpen, hvor vedkommende laa syg hjemme. Jeg indrømmer, at det kan komme til at virke haardt overfor visse Former af svært beskadigede, og hvis man vil indskrænke Udvidelsen til saadanne Tilfælde og kan finde en Form, som det offentlige kan slaa sig til Ro med, skal jeg være meget villig til at forhandle derom i Udvalget, som jeg i det hele taget er villig til at forhandle om alle Ændringer — ogsaa de af Krigsinvalideforeningen fremsatte, som jeg ikke kunde gaa med til her —, idet jeg ikke paa Forhaand kan være sikker paa, at jeg har truffet akkurat det rigtige; kun altsaa med den Begrænsning, at jeg ikke tror, der i Øjeblikket er nogen som helst Mulighed for at skaffe væsentlig større Beløb til Veje, end der her er stillet Forslag om.

Jørgen Møller: Jeg maa sige til den højtærede Minister, at jeg ikke har tænkt mig, at der overhovedet ikke skulde foretages nogen Efterundersøgelse, ligesom jeg heller ikke fuldstændig forkaster den

saakaldte Tilvæningsteori. Men jeg har ønsket, at der for de svært amputeredes Vedkommende kunde ske nogle Lempelser, hvis de har saa svære Beskadigelser, at man forud kan sige, at der ikke kan indtræde nogen Forbedring. I øvrigt har ogsaa jeg altid klaget over, at man ikke gaar lempeligere frem mod selve Krigsinvaliderne; heri er jeg enig med Krigsinvalidernes Forening.

Med Hensyn til Affindelsessummen til Enkerne udtalte den højtærede Minister, at han undrede sig over, at dette Spørgsmaal ikke for længst var taget op. Saa vidt mig bekendt har baade Invalidenævnet og Invalideraadet behandlet Andragender fra disse fire — paa det daværende Tidspunkt var det vistnok fem — Enker; og det er mig ogsaa bekendt, at der i 1922 eller 1923 — jeg husker ikke nøjagtigt, hvilket Aar det var — har været indsendt en Klage til Ministeriet med Anmodning om, at Enkerne maatte faa en Affindelsessum. Men der kom i sin Tid Afslag derpaa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jefsen Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Fredag den 29. Januar Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele.

2) *Første Behandling af:*

Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen angaaende Ændring af Forretningsordenens §§ 49 og 50.